

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1089

гр. София, 22.11.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 11-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в закрито заседание на двадесет и втори ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Веселина Вълева

Членове: Красимира К.
Магдалена Лазарова

като разгледа докладваното от Магдалена Лазарова Въззивно частно наказателно дело № 20221000601207 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.243 ал.7 и 8 НПК.

Образувано е по повод постъпил частен протест от СОП срещу определение № 328 от 09.08.2022г. по НЧД № 155/2022г., с което сезиран по жалба на повереника на наследниците на пострадалия, СОС е отменил постановление от 02.03.2022г. на СОП за прекратяване на наказателното производство по ДП № 86/2019г. по описа на ОСО при СОП, пр. пр. № 1965/2019г. по описа на СОП и на основание чл.243 ал.5 и 6 т.3 НПК е върнал делото на прокурора с конкретни указания. В протеста се изразява несъгласие с изложените от съда съображения, като се настоява за отмяна на атакувания съдебен акт като неправилен и незаконосъобразен и за потвърждаване на горещитираното прокурорско произнасяне. Подчертава се, че с предходно свое определение, същият съдебен състав веднъж вече е процедирал по този начин - отменил е предишно постановление по чл.243 ал.1 т.1 НПК, връщайки делото на СОП с конкретни указания, които са били изпълнени в пълен обем, като са извършени и други следствени действия поради възникнала необходимост. Възразява се срещу „недопустимия наиздателен, арогантен и неиздържан изказ в съдебния акт“, необоснованото „маниакално“ фиксиране върху показанията на свид.М. Ц. и нейния работодател, които според съдебния състав не е следвало да бъдат кредитирани за сметка на твърденията на свид.М. М., които обаче според прокурора са в противоречие с

приобщения по делото видеозапис, ползван при изготвяне на видео-техническата и петорната комплексна съдебномедицинска и автотехническа експертиза, като последната неправилно и необосновано е приета за негодно доказателствено средство от съда, въпреки че с нея за първи път по делото се установява мястото на потегляне на водача на мотоциклета, местоположението на лекия автомобил в този момент и наличието на друг неустановен в хода разследването движещ се лек автомобил, именно въз основа на изследването на обективни находки - наличен видеозапис на ПТП, останал неизследван от предходната КСМАТЕ, която поради този факт е дала неправилни отговори на поставените въпроси. Възражава се, че с протестиращия съдебен акт са направени и неправилни правни изводи относно това дали на процесното кръстовище е било разрешено извършването на маневра обратен завой, притежава ли свид.М. К. качеството на пострадад и съответно правоимащо лице по смисъла на чл.227 НПК, в коя лента от пътното платно се е движел обв. М., а даденото указание за изследване на въпроса за сключени договори на собственика на бетоновия възел с Община Родопи се намира за изяснен от събраните доказателства, а освен това и за ирелевантен за предмета на делото. Подчертава се, че съдът не е конкретизирал кои изводи на прокурора намира за необосновани и в противоречие с доказателствата по делото, още повече че именно в името на обективността са извършени и много други действия по разследването с цел установяване на обективната истина, които обаче са били възприети от съда „като опит за саботиране на разследването и прекратяване на наказателното производство чрез елиминиране, игнориране, извращаване на доказателства и отказ от обсъждане и споменаване на неудобните доказателства“. В заключение се изразява становище за необоснованост и неправилност на дадените от СОС указания – за изискване на справка от ПП-КАТ –МВР за допуснати нарушения по ЗДвП от обвиняемия, предвид наличието ѝ по делото, както и за осъществяване на процесуални действия със свид. М.К., в качеството на пострадад, предвид съществуващите по делото доказателства за направен изричен отказ от същата в тази насока.

Срещу подадения протест е постъпило писмено становище от пълномощника на наследниците на пострадалия И. С., с което същият се приема за неоснователен, поради което се моли за оставянето му без уважение и за потвърждаване на атакуваното определение. Навеждат се

доводи, че възприетото от прокурора твърдение на обвиняемия относно причината да предприеме маневра „обратен завой“, не е подкрепено с никакви обективни факти, при положение, че е било проверимо предвид съхраняването на управлявания от него лек автомобил като веществено доказателство по делото. Възражава се, че „изключително неправдоподобно е въведено участието на трети автомобил, който се е движил в дясната лента и който водачът М. е изпреварил въпреки, че се е движил с изключително ниска скорост“ като представените, две години след инцидента, „снимки“ са нечетливи и пораждащи „силни съмнения да са изготвени за целите на производството“ предвид липсата на други подкрепящи ги доказателства. Твърдението на прокуратурата, че в района на кръстовището е била разрешена маневрата „обратен завой“ се намира за „абсурдно и меко казано необосновано“, а отговорът на вещите лица на този въпрос за „още по-странно“, предвид описаната пътна обстановка в протокола за оглед на местопроизшествие и фотоалбума към него, от които ясно се вижда, че мястото на удара е върху т.нар остров на платното за движение, продължаващ с единична непрекъсната линия, както и с оглед извършения допълнителен оглед, по инициатива на прокурора, и изисканата и приложена справка от АПИ. Правят се възражения и срещу необходимостта от назначаването на нова петорна КСМАТЕ и констатациите на същата, липсата на отговор на част от въпросите, „обслужващи защитната теза на подсъдимия“ и „запълването на доказателствения материал с един измислен нов автомобил“, при липса на яснота „от къде се появяват новите видеозаписи“, защо не са представени на предходната експертиза и защо не са положени усилия за идентифициране на въпросното МПС. Правят се оплаквания, че изготвеното експертно заключение „тълкува събраните доказателства едностранно без да държи сметка за обективната истина“, като в експертния състав са включени двама медици при липса на въпроси от тяхна компетентност. Застъпва се, че с липсата на изложени мотиви в постановлението за прекратяване относно некредитирането на показанията на свид.М., които са логични и последователни, и същевременното ползване с доверие на противоречащите им показания на свидетелите Л.Ц. и М.К., „представени на наказателното производство от защитата на обвиняемия“, и обясненията на самия М. е допуснато нарушение на процесуалните правила.

САС след като се запозна с материалите по делото намира протестът за

процесуално допустим, но разгледан по същество за неоснователен по следните съображения:

Наказателното производство е било образувано и водено срещу Т. А. М. за престъпление по чл.343 ал.1 б.„в“ вр. чл.342 ал.1 НК – затова че на 30.06.2019г. около 18.50ч. в гр.Костинброд на път 8-I, при управление на моторно превозно средство лек автомобил марка „Тойота“, модел „Авенсис“, с рег. № ***** с посока на движение от гр. Монтана към гр.София, нарушил правилата за движение по пътищата по чл.25 ал.2 изр.1 от ЗДП „При извършване на маневра, която е свързана с навлизане изцяло и частично в съседна лента, водачът е длъжен да пропусне ППС, които се движат по нея“, като при управление на посоченото МПС не пропуснал движещия се в съседна лява лента мотоциклет марка „Сузуки“ с рег.№ *****, вследствие на което настъпил удар между управляваното от него МПС и попътно движещия се мотоциклет марка „Сузуки“ с рег.№ *****, управляван от И. Ч. С., с което по непредпазливост причинил смъртта му.

С постановление 08.02.2021г. от СОП е прекратила наказателното производство на основание чл.243 ал.1 т.1 вр. чл.24 ал.1 т.1 НПК, което след обжалване от повереника на наследниците на починалия И. С. е било отменено с определение от 05.03.2021г. по чнд № 86/2021г. по описа на СОС, като делото е било върнато на прокурора с конкретни указания.

След проведено допълнително разследване, с последващо постановление от 02.03.2022г. СОП повторно е прекратила наказателното производство, което е било атакувано от повереника на наследниците на пострадалия и отменено с определението, предмет на настоящата инстанционна проверка.

В последното съдът е отправил упреци към прокурора в проявена „трайна тенденция на липса на обективност при преценка на доказателствата и при формиране на крайните - логически и правни изводи“; едностранчив и избирателен подход в полза на защитата при подбора и оценката на доказателствата; превратно тълкуване на същите произволни твърдения, непочиващи на доказателства и в противоречие със събрани годни доказателства - напр., че свидетелката М. К. не е фактическа съпруга, живееща на фактически начала с постр.И. С. към датата на произшествието, че подсъдимият М. не е навлизал и не се е движил в дясната лента от платното за движение - в противоречие с показанията на Ч. С.

(възпроизвеждащи признания на обвиняемия пред него), със заключението на КСАТЕ, изготвена от вещи лица начело с проф. С. К., според което извършване на обратен завой без навлизане в дясната лента е технически изпълнимо – невъзможно; отказ да се провери годността и добросъвестността на свидетелските показания на свид.Л. Ц. и М. К., посредством провеждане на следствен експеримент, който да установи обективната възможност на К. да наблюдава твърденията от нея релевантни факти, като проведенният допълнителен оглед на местопроизшествие не може да замести същия; в нежелание да се изследват връзките и зависимостите на тази свидетелка и нейния работодател, собственик на бетоновия възел, ЕТ „А. Й. - памидова лоза“ с Община Костинброд, които биха поставили под съмнение нейната обективност и истинността на дадените от нея показания; в необективен подход, чрез придаването на тежест на показанията на тези двама свидетели, за които не е сигурно, че са били очевидци, за сметка на показанията на единствения сигурен пряк очевидец на инцидента М. М. (изключая съпругата и бащата на обвиняемия М., които не са разпитвани по делото). Като „еманация в пристрастната позиция и липса на предприемане на адекватно разследване в посока на установяване на обективната истина“, съдът е окачествил назначаването на „петорна“ експертиза по инициатива на наблюдаващия прокурор от други вещи лица, посредством която е подменено указанието на съда за поставяне на допълнителни задачи на първоначалната КСАТЕ, с повторно поставяне на задачи, отговорите на които вече са били дадени подробно, изчерпателно и компетентно, и без да са били налице поводи за резерви и съмнения в добросъвестността на досегашния екип от експерти, съставляващо грубо нарушение на разпоредбата на чл.153 НПК. В този смисъл, тази повторна експертиза е била изключена от съжденията на съда като „негодно доказателствено средство“, който излагайки приетия от него механизъм на разследването ПТП, установен по експертен път от първоначалната тройна експертиза, е извел и съответните технически причини за възникване на ПТП:

- предприемането на маневра „завиване в обратна посока“ на автомобила преди водачът му да се е убедил, че не създава опасност за движещия се в лявата съседна пътна лента мотоциклет;
- извършването от водача на автомобила на маневра „завиване в обратна

посока“ в място с обозначава площ „Коси успоредни линии“ - М15, очертана с непрекъсната линия и забранена за движение на пътни превозни средства.

- движението на мотоциклета със скорост от около 117 km/h, значително надвишаваща разрешената от 50 km/h,

отнасяйки ги към цитати на „релевантните разпоредби на материалния закон“ - чл. 25 ал.1; чл.38 ал.1 и 3 от ЗДвП и чл.63 ал.2 т.2 от ППЗДвП и на относима съдебна практика на ВКС / Р №391/78г. по н.д. № 271/78г. на III НО; Р № 441/84г. по н.д. №438/84г. на III НО; Р №891/77г. по н.д. №734/77г. на III НО ; Р №251/1999г. по н.д. №230/1999г. на III НО; Р №112/1995г. по н.д. №108/95г./. Според съда „изложеното по-горе обосновава необходимостта от отмяна на атакуваното постановление и осъществяване на обективен анализ на доказателствата за изграждане на верни фактически и правни изводи – в съответствие с доказателствата и материалния закон“, налагащи „връщане на делото на СОП за продължаване на процесуалните действия и законосъобразно повтаряне на порочните такива“, като в тази връзка са дадени и конкретни указания: „да бъде изискана справка от ПП - КАТ – МВР за допуснатите нарушения от Т. А. М. като водач; да бъдат осъществени процесуални действия, свързани с признаване, обезпечаване и реално осъществяване на правата на пострадало лице на св.М. К. - съжителствала на съпругески начала с постр. И. С. към датата на настъпване на инцидента в съответствие с константната практика на ВКС, очертаваща кръга на пострадали лица - близки на починалия“.

На първо място въззивният състав намира за нужно да отбележи, че в материалите по делото се съдържа, както справка – разпечатка от АИС-АНД за допуснати нарушения по ЗДвП от нарушител/водач Т. А. М., постъпила с рег. №00-10882/22.08.2019г. на ОД МВР-гр.София, сектор „Пътна полиция“ /том 9 л.57-59 от ДП/, така и изрично писмено изявление от М. К. от 15.01.2021г., удостоверяващо нежеланието да ѝ бъде предявявано разследването, тъй като не е била във фактическо съжителство с И. С. и не е пострадала от престъплението /том 10 л.16 от ДП/. В този смисъл възраженията в протеста срещу дадените от окръжния съд указания са напълно основателни.

Действително по делото не е проведен следствен експеримент (указание

в тази насока се съдържа в първото отменително определение на СОС), но видно от отразеното в протокола за проведен допълнителен оглед от 23.04.2021г. и приложения към него албум, движението на МПС в района на ПТП впоследствие е било променено, като на мястото на „Т-образното кръстовище“ вече е устроено посредством „кръгово движение“, поради което извършването на това следствено действие би било безпредметно и не би довело до желанния резултат.

Въпреки направената констатация, че по делото не е проведен разпит на останалите двама пътници в автомобила на обвиняемия – жената, с която М. съжителства на съпругески начала С. С. А. и неговия баща А. Т. М., очевидци на разследваното ПТП, пръвостепенният съд не е намерил за нужно да даде указания за отстраняването на този пропуск. Действително за тези лица съществува възможността по чл.119 НПК да откажат да свидетелстват, но в случая става въпрос само за една законова възможност, от която същите могат да се ползват или не по свое усмотрение и в този смисъл не могат да бъдат изключвани априори от кръга на възможните свидетели по делото. Фактът, че същите имат не само лични впечатления от настъпилото ПТП, но и от поведението на обвиняемия непосредствено преди това, при предприемане на маневрата „обратен завой“, и от местоположението на управляваното от него МПС на пътя към този момент, прави евентуалните им показания важен източник на преки доказателства, имащи отношение към изясняване на съществени за предмета на доказване въпроси, включително в коя лента е осъществявал движението си всеки от участниците в ПТП, имал ли е и в кой момент обективна възможност всеки от тях да възприеме другия като участник в движението, и съответно от кой момент като опасност за движението му. Опасността за движението възниква и е налична независимо от субективната оценка на водача - възниква обективно в момента, когато той е имал възможност да я възприеме, а не в момента, в който действително я е забелязал (Р № 586 от 31.03.2014 г. по н. д. № 1836/2013г. на ВКС) . Водачът е длъжен да я възприеме и да оцени адекватно и своевременно наличието и интензитета ѝ на проявление, с цел неутрализиране на отрицателното ѝ въздействие. Видимостта, която е имал като участник в движението несъмнено има важно значение за определяне на отговорността му относно дължимите от него действия при възникване на опасността за движението му. От момента, в който е имал обективна възможност да възприеме опасността

на пътя, за него възниква задължението да се съобрази с нея и незабавно да адаптира действията си за недопускане настъпването на общественоопасни последици. Негово задължение е и преди да предприеме на маневра с управляваното от него МПС да съобрази местоположението на останалите участници и тяхната посока на движение, и едва ако тя не създава опасност за останалите участници в движението, да я осъществи. Според съдебната практика „случайно деяние“ ще е налице, когато водачът на МПС не е извършил нарушение на правилата за движение (направил е всичко необходимо да се убеди в безопасността на движението), същевременно другият участник в движението е нарушил правилата за движение, което водачът на МПС не е могъл и не е бил длъжен да предвиди и когато ударът за него е бил непредотвратим. Само и единствено при липса на нарушение на правилата за движение и ако е било изпълнено задължението на водача, регламентирано в нормата на чл.25 ал.1 от ЗДвП (задължаваща водачът преди предприемане на маневра да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, пред него или минават покрай него, като се съобрази с тяхното положение, посока и скорост на движение при извършване на маневра), и при едновременното наличие и на другите кумулативно предвидени предпоставки, водачът би могъл да се позовава на разпоредбата на чл. 15 НК т.е. опасността за движението да се е появила неочаквано за водача, без да са съществували обективни условия на конкретната пътна обстановка, които да правят напълно възможна появата ѝ и невъзможността за избягване на удар да не се дължи на предшестващо неправомерно негово поведение.

В конкретния случай прекратяването на наказателното производство е било аргументирано с липсата на съпричиняване от страна на обвиняемия като е прието, че ПТП се дължи изцяло на неправомерното поведение на пострадалия, който като водач на МПС „сам се е поставил в невъзможност да реагира, за да избегне ПТП и сам е допринесъл за настъпването на вредоносния резултат, тъй като сам се е поставил в положение, при което не би могъл да избегне и да предотврати ПТП при възникване на опасност за движението“. Пзовавайки се на новоназначената петорна КСМАТЕ, прокурорът е приел, че дори автомобилът да не е предприел маневрата „обратен завой“, а да е продължил движението си направо, ударът е бил непредотвратим предвид високата скорост на мотоциклета, като обвиняемият

„не е могъл и не е бил длъжен да предвиди противоправното движение и действия на пострадалия в конкретния случай“ и в този смисъл не са налице доказателства за противоправни действия от негова страна, които да са в причинна връзка с настъпилия вредоносен резултат.

В изложението си прокурорът е посочил, че именно от заключението на тази петорна експертиза, основаващо се на внимателен анализ на иззетите по делото видеозаписи - неразделна част от видеотехническите експертизи, които обаче не са били изследвани от предходната КСМАТЕ, се установява за първи път по делото мястото, от което е потеглил водача на процесния мотоциклет и местоположението на лекия автомобил в този момент, както и наличието на друг неустановен в хода на разследването, движещ се лек автомобил в дясната лента за движение в посока гр.София, зад управлявания от обвиняемия л.а., „Тойота“, в момент в който се е движел в лява лента за движение, като непосредствено преди удара между процесните две МПС, пострадалият е предприел „изпреварване“ на този трети неустановен участник в движението.

Съгласно разпоредбата на чл.153 НПК допълнителна експертиза се назначава, когато изготвеното заключение не е достатъчно пълно и ясно, а повторна – когато не е обосновано и възникнат съмнения за неговата правилност. В конкретния случай прокурорът не е аргументирал надлежно решението си да допусне тази повторна експертиза, като не става ясно кое е наложило назначаването на такава. Според съдебната практика (Решение № 60240 от 9.02.2022 г. на ВКС по н. д. № 980/2021 г., I н. о., НК,) допускането на повторна по естеството си експертиза, при отсъствие на реална необходимост от такава, само по себе си не съставлява съществено процесуално нарушение, както неправилно е приела първата съдебна инстанция. В случаите обаче, в които чрез нея се достига до установяване на нови фактически положения, за прокурора възниква задължението да изложи изрични съображения защо ги приема, аргументирайки се с цялостен анализ на доказателствените източници. Промяна във първоначално приетата фактология по делото и съответно възприемането на други фактически положения е напълно възможно и допустимо да настъпи в хода на провежданото разследване, но те следва да бъдат изведени след детайлно и пълноценно изследване и изясняване на приетите за новооткрити обстоятелства и след задълбочен, прецизен и всеобхватен анализ и оценка на

достоверни доказателствени източници, в съответствие с правилата, регламентирани в процесуалния закон, като само при спазване на тези изисквания могат да се правят изводи относно приложимите материалноправни норми.

Тройната КСМАТЕ, изготвена в хода на досъдебно производство е била критично оценена от прокурора в постановлението от 06.07.2021г. за назначаване на повторна съдебномедицинска и автотехническа експертиза, с аргумент, че „предходно извършената КСАТЕ не е обоснована, тъй като не отговорила изчерпателно на всички поставени въпроси, а отговорите на някои въпроси са противоречиви, при което възниква съмнение за правилността на заключението, което налага назначаването на повторна експертиза". При изрично дадените от СОС с определението от 05.03.2021г. указания за поставяне на допълнителни задачи към вещите лица от тройната експертиза, по съображения, че необходимостта за това е породена единствено с оглед изясняване на останали по мнение на съда, неизяснени обстоятелства от предмета на доказване в необходимата за нуждите на това производство степен, действително са неразбираеми и нелогични съображенията на прокурора да назначи повторна експертиза, възложена на други новоопределени вещи лица (изключая съдебния медик, който всъщност е само един, а не двама, както некоректно е посочено в писменото становище срещу протеста) при отсъствие на основанията, визирани в чл.153 НПК. Тук е мястото да се отбележи, че отправеният упрек от СОС, че съставът на експертизата, видно от специалностите на вещите лица, не съответства на поставените задачи от компетентност на автотехническата експертиза, е изцяло без основание, доколкото и четиримата експерти, фигурират в Единния регистър на вещите лица към Министерството на правосъдието, като специалисти именно в областта на автотехническата експертиза. Съмнението в компетентността на вещите лица и в правилността на експертното им заключение поначало предполага назначаването на повторна експертиза, но в случая не става ясно поради какви причини това се е налагало, защо прокурорът е третира по друг начин изводите на тройната комплексна експертиза, поднесени като два технически възможни варианти на движение на л.а „Тойота“ (предвид липсата на обективни находки или следи, по които да се установи по технически път движението му преди удара), обсъдени и приети за правилни и обосновани в първото му

произнасяне по чл.243 НПК, и при липса на изразени съмнения и от съда в тази насока. За въззивната инстанция остава непонятно на какво се дължи този обрат в позицията на държавното обвинение, имащо за последица тяхното отхвърляне във второто поред произнасяне по чл.243 НПК от същия наблюдаващ прокурор. Не е ясно на какво се основава положителното и безрезервно възприемане от страна на прокурора на заключението на петорната комплексна експертиза, при положение, че изготвилите го вещи лица всъщност на практика са излезли извън рамките на своята компетентност, базирайки изводите си на доказателства, произтичащи от процесуално допустими по принцип доказателствени източници, които обаче не са били надлежно установени по пътя на изследване от специалисти в съответната област.

На л.16 - 20 от тази експертиза са отразени „характерни моменти“ от наличен по делото запис от района на местопроизшествието HCVR_ch5_main_20190630183500_20190630184537, съдържащ 25 кадъра в секунда с обща продължителност 10:37:720 минути, като са визуализирани и коментирани отделни снимки от него с отбелязване на местоположението на двете МПС, участвали в процесното ПТП, пострадалия, свид.М. М., включително движещия се зад л.а. „Тойота“ неустановен автомобил в момента на потеглянето на мотоциклет „Сузуки“, управляван от пострадалия И.С.. Същевременно видно от протокол № 18/20-22 от 12.02.2020г. за извършена видео-техническа експертиза / том 6 л.59-67 от ДП/ този видеозапис е бил установен като записана информация във флашпамет със запис от охранителни камери на склад за строителни материали на адрес гр.Костинброд, ул.„Ломско шосе“ местност „Умни брег“ (предадена с протокол за доброволно предаване от 05.07.2019г. – том 6 л.55 от ДП) като при изследването му са установени „записани изображения, заснети от камера разположена на височина, като в пространството попадащо в зрителното поле на камерата се наблюдават палета със строителни материали, затворен метален входен портал и преминаващи превозни средства по шосе в две ленти за движение във всяка посока (ф.к.5). На записаните кадри не се наблюдава възникване на ПТП. Поради местонахождението на камерата, същата има голям обсег на записване на лица и предмети, но същевременно те заемат много малка част от кадъра, като това обуславя негодността на извлечените снимки за последваща лицева идентификация на лица, както и

идентификация на предмети“.

Въззивната инстанция намира, че при тези влизаци в противоречие помежду си експертни констатации, прокурорът е следвало да назначи повторна видео-техническа експертиза и лицево идентификационна експертиза, която да се изготви от специалисти в областта на техниката/видеозаписите, които след запознаване с доказателствата по делото да отговорят дали е техническа възможност при визуализиране на съдържанието на видеозаписа, коментиран в петорната комплексна експертиза, изображенията в него да се представят в увеличен размер, като при наличие на такава техническа възможност съдържанието на видеофайловете да се представи в максимално допустимия увеличен размер, както и да се установи дали времето на таймкода на видеозаписа е отговарял на реалното астрономическо време и при проследяване на изображенията от тази дата да се установи има ли заснето преминаване на друг мотоциклет/и и в какъв времеви период е станало това. В случая това е било абсолютно наложително, за да бъдат изяснени в пълнота и безусловно всички релевантни обстоятелства по делото, съгласно регламентираните в чл.13, чл.14 и чл.107 НПК задължения на органите на досъдебното производство за задълбочено, всестранно и пълно изследване на всички факти и обстоятелства по делото, чрез събиране на необходимите за това доказателства чрез възможните способности по НПК, изясняване на противоречията между тях и отстраняването им по предвидения процесуален ред. В този смисъл, произнасяйки се преждевременно по същество, прокурорът е прекратил наказателното производство при неизяснена в пълнота фактология. Аргументирането на невинността на М., поради липса на извършени от него нарушения на правилата на ЗДвП при конкретната пътна обстановка, приета за установена преди всичко въз основа на заключението на петорната КСМАТЕ, рефлектира върху правилността на взетото от прокурора решение относно приложимия към поведението на обвиняемия материален закон, което налага неговата отмяна и връщане на делото за допълнително разследване, в каквато насока се е произнесъл и първостепенният съд, макар и по различни съображения от настоящите.

Водим от горното, САС

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 328 от 09.08.2022г. по НЧД № 155/2022г. на СОС, с което е отменено постановление от 02.03.2022г. на СОП за прекратяване на наказателното производство по ДП № 86/2019г. по описа на ОСО при СОП, пр. пр. № 1965/2019г. по описа на СОП и делото е върнато на прокурора, като в хода на предстоящото разследване следва да се изпълнят указанията, дадени в обстоятелствената част на настоящото определение.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____